

Enighed i Folketinget, og Ændringerne, der er sket, er ikke større, end at jeg mener, de vil være overkommelige. Jeg synes ogsaa, det er rigtigt, som der blev sagt af Ordføreren for Venstre (Ole Hansen), at det var vistnok bedst, at man talte saa lidt om Forslaget her i Landstinget som muligt. Det tror jeg ogsaa er nødvendigt, hvis man skal blive enig om det, og det ikke skal give Anledning til alt for lange Debatter. Derfor skal jeg afholde mig fra at tale om Finansraad, Handelsbalance, Udførsel af Byg, „Nationaltidende“ og de øvrige Ting, der blev nævnt af det ærede Medlem, da jeg synes, de ligger en lille Smule udenfor den foreliggende Sag. Jeg skal nøjes med at anbefale Lovforslaget, som det foreligger for det høje Ting.

Jeppesen (Drusebjerg): Da de til Kapitelstaksternes Fastsættelse almindeligt anvendte Regler maa anses for uanvendelige under de for Tiden værende Forhold, kan jeg fuldt ud billige dette Lovforslags Fremkomst, og jeg skal derfor paa samme stiltfærdige Maade som de andre ærede Ordførere anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Fremme.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev stillet af den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen) om Udførsel af Maltbyg, kan jeg maaske tjene Sagen med at oplyse, at dette Spørgsmaal for Tiden er til Behandling i det i Henhold til Kornlovens nedsatte Udvalg, og at man der har ment, at Sagen ikke praktisk kunde løses i Øjeblikket, fordi man mangler Oversigt over, om der er tilført tilstrækkeligt Foderkorn her til Landet, ligesom jeg mente, det var nødvendigt at faa en Oversigt over, hvor stor Svineavlens var her i Landet, før der blevet givet Tilladelse til Udførsel af Byg. Vi har jo hidtil fra alle Sider været enige om at faa fremmet Produktionen paa samme Maade som hidtil, og at dette vilde være meget formaalstjenligt for Landbruget. Jeg erindrer, at den Gang vi behandlede Kornloven, fremhævede den ærede Ordfører for Venstre, som ogsaa i Dag er Ordfører for Partiet, meget stærkt denne Side af Sagen, han fik deri Tilslutning fra min Side, og jeg vil haabe, at det ærede Medlem endnu staar paa samme Standpunkt: at det første Hensyn, der maa tages, er Hensynet til, at den Svinebestand, vi har her i Landet, kan færdigproduceres til Flæsk, som vi kan udføre; og dette Formaal kan ske Fyldest derigennem, at vi anvender ikke alene de

Foderstoffer, der er tilførte udefra, men at vi, hvis disse skulde vise sig at være utilstrækkelige, ogsaa gør Brug af den hjemlige Kornproduktion. Herover har man endnu ikke Klarhed, og fraset et enkelt Medlem af Kornudvalget har man været ganske enig i den Betragtning, at man vilde have en Oversigt over disse to Forhold, nemlig Svinebestandens Størrelse, og hvorledes Tilførselsforholdene ligger, inden man gav Tilladelse til Udførsel af Maltbyg.

Jeg er heller ikke ganske sikker paa, at man ved den foreslaaede Foranstaltning just vil fremme de Formaal, som det ærede Medlem pegede paa: dels at forbedre Valutakurserne, dels i særlig Grad at tjene Landbruget. For det første er Differencen mellem Priserne paa Byg og Priserne paa Majs ikke saa forfærdelig stor, og det er et Spørgsmaal, om man ikke fuldt saa vel kunde højne Kursen ved at beholde vor hjemlige Høst her i Landet og undlade at indføre saa store Partier Majs, thi med den nuværende Kurs paa amerikanske Dollars vil det neppe forbedre Valutaforholdene, hvis man indfører nordamerikansk Majs her til Landet. Med Hensyn til at tjene Landbrugets Tarv er Forholdet vistnok det — i alt Fald er det udtalt fra særlig kyndig Side —, at Bygget er opkøbt meget tidligt, allerede før Høsten, paa de Egne, hvor man i særlig Grad kaster sig over Dyrkning af Maltbyg. Forholdet er vistnok det, at Bygget ligger paa Købmandshaand og ikke i særlig Grad paa Landmandshaand. Hvis det virkelig passer med disse store Priser, som det ærede Medlem nævnte, vil det derfor blive Købmændene og ikke Landmændene, der tager en meget stor Fortjeneste, medmindre der skal svares en Afgift for at faa Lov til at foretage saadan Udførsel. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem, at det vil være rigtigt, at en enkelt, det være sig Købmand eller Landmand, faar Ret til at tage den store Fortjeneste, der her er Tale om? Mener det ærede Medlem ikke, at det vil være rigtigt, at der svares Afgift til Staten, hvis Forskellen mellem Prisen paa Majs og paa Byg virkelig er saa stor, som det ærede Medlem omtalte?

Jeg skal give den ærede sidste Taler Ret i, at dette i øvrigt ligger noget udenfor det foreliggende Lovforslags Ramme, men det ærede Medlems meget stiltfærdige Tale har givet mig Anledning til at fremføre disse Bemærkninger.